

NEAGOE DE LA CRAIOVA

Ban, zis Strehăianul

A trăit și a activat în sec. al XV-lea

Era fiul paharnicului Barbu. A avut cinci copii, atestați de documente: patru fii care s-au numit Barbu, Pârvu, Danciu și Radu, și o fiică al cărei prenume nu se cunoaște, căsătorită cu Hamza I din Obislav.

Neagoe Strehăianul a primit, în dar, pentru slujbele credincioase, moșia Craiovei, de la Domnitorul Țării Românești Vladislav II (1447-1456). De la această proprietate, fii săi care au moștenit-o, și-au luat numele de Craiovescu.

Craiova, ca denumire s-a impus, potrivit tradiției istoriografice locale, în sec. al XIII-lea, cu semnificația *Cetatea Craiului, cetatea regelui*. Cea mai veche mențiune a localității este prezentată de un document datat 1 iulie 1475, care îl atestă pe *Neagoe Strehăianul ot Craiova*.

Craiova devenise în această perioadă un târg și un loc de schimburi comerciale. La sfârșitul sec. al XV-lea târgul se constituise în sediul unei importante instituții medievale a țării, Marea Bănie a Olteniei. Primii ei dregători (funcționarii de mai târziu) au fost Craioveștii, fiii lui Neagoe de la Craiova. Ei dispuneau de o mare putere economică datorată nenumăratelor posesiuni din zonă, peste o sută de sate din care mai mult de un sfert erau situate în actualul județ Dolj.

Craioveștii au întreținut relații economice și culturale cu Moldova și Transilvania și cu țările vecine.

Marele merit îi revine lui Neagoe de la Craiova, care a știut să-și organizeze activitatea, dar a și dirijat și educat pe cei patru fii ai săi spre o evoluție benefică a societății în care trăiau. Ca urmare, Craiova a devenit reședința zonei cunoscută în istoria țării sub numele de Oltenia sau Valahia Mică. Treptat, a fost recunoscută ca un valoros centru economic, social și politic, dar și de răspândire a culturii în zonele locuite de români. Craioveștii și urmașii lor cu colaborarea și participarea locuitorilor orașului de pe malul Jiului au pus bazele și apoi au transformat târgul medieval în orașul modern de astăzi.